

少儿必读金典

WORLD CLASSICS MUSEUM

经·典·名·著·馆

水浒传

注音版

主编 / 侯海博

北京联合出版公司
Beijing United Publishing Co., Ltd.

教育部推荐读物
学生新课标必读

shui hu zhuan

水浒传

注音版

侯海博 主编

北京联合出版公司
Beijing United Publishing Co., Ltd.

十字坡

图书在版编目 (CIP) 数据

水浒传: 注音版 / 侯海博主编. — 北京: 北京联合出版公司, 2015.7 (2016.5 重印)

ISBN 978-7-5502-5368-1

I. ①水… II. ①侯… III. ①章回小说—中国—明代 IV. ①I242.4

中国版本图书馆 CIP 数据核字 (2015) 第 126569 号

水浒传：注音版

主 编：侯海博

责任编辑：崔保华

封面设计：冬 凡

责任校对：陈凤玲

北京联合出版公司出版

(北京市西城区德外大街83号楼9层 100088)

北京鑫海达印刷有限公司印刷 新华书店经销

字数119千字 720mm × 1020mm 1/16 12.5印张

2015年7月第1版 2016年5月第3次印刷

ISBN 978-7-5502-5368-1

定价：45.00元

未经许可，不得以任何方式复制或抄袭本书部分或全部内容

版权所有，侵权必究

本书若有质量问题，请与本公司图书销售中心联系调换。

电话：(010) 64243832 82062656

目录

- 一、鲁达拳打镇关西 / 1
- 二、鲁智深闹五台山 / 5
- 三、鲁达夜闹桃花村 / 11
- 四、花和尚倒拔垂杨柳 / 16
- 五、林教头误入白虎堂 / 20
- 六、鲁达大闹野猪林 / 26
- 七、林冲雪夜上梁山 / 30
- 八、杨志落魄卖宝刀 / 36
- 九、吴用智取生辰纲 / 41
- 十、杨志计夺宝珠寺 / 45
- 十一、宋江私放晁天王 / 49
- 十二、吴用设计除王伦 / 52
- 十三、宋江怒杀阎婆惜 / 56
- 十四、景阳冈武松打虎 / 61
- 十五、武松巧戏孙二娘 / 66
- 十六、武松醉打蒋门神 / 71
- 十七、仗义武松遭陷害 / 79

- 十八、武松雪恨鸳鸯楼 / 83
- 十九、花荣大闹清风寨 / 87
- 二十、宋江醉酒题反诗 / 91
- 二十一、英雄江州劫法场 / 97
- 二十二、真假李逵巧相遇 / 103
- 二十三、铁牛沂岭杀四虎 / 109
- 二十四、朱贵设计救李逵 / 114
- 二十五、石秀探路祝家庄 / 120
- 二十六、好汉劫牢救弟兄 / 126
- 二十七、宋江攻打祝家庄 / 133
- 二十八、雷横枷打白秀英 / 139
- 二十九、朱仝误失小衙内 / 145
- 三十、时迁盗甲诱徐宁 / 150
- 三十一、天王晁盖中毒箭 / 156
- 三十二、智多星吴用卖卦 / 162
- 三十三、燕青冷箭救主人 / 168
- 三十四、吴用智取大名府 / 174
- 三十五、卢俊义活捉史文恭 / 180
- 三十六、梁山好汉大聚义 / 186

yī lǔ dá quán dǎ zhèn guān xī 一、鲁达拳打镇关西

wèi zhōu yǒu yí gè jiào lǔ dá de tí xiá tā shēn gāo tǐ pàng mǎn liǎn luò
渭州有一个叫鲁达的提辖，他身高体胖，满脸络

sāi hú zǐ yàng zi shí fēn wēi wǔ tā wéi rén zhèng zhí xíng xiá zhàng yì
腮胡子，样子十分**威武**。他为人正直，行侠仗义，
ài dǎ bào bù píng
爱打抱不平。

yǒu yì tiān lǔ dá hé péng you lǐ zhōngděng rén zài jiǔ diàn hē jiǔ zhèng
有一天，鲁达和朋友李忠等人在酒店喝酒，正

hē de gāo xìng hū rán tīng dào gé bì yǒu rén zài kū kū tí tí lǔ dá dà
喝得高兴，忽然听到隔壁有人在**哭哭啼啼**。鲁达大

fā pí qì bǎ pánr zhǎnr shuāi le yí dì jiǔ bǎo huāng máng gǎn
发脾气，把盘儿盏儿摔了一地。酒保慌忙赶

lái lǔ dá qì fèn de shuō nǐ xiǎo zǐ zěn me
来，鲁达气愤地说：“你小子怎么

jiào rén zài gé bì tí kū jiǎo luàn wǒ dì xiong chī
叫人在隔壁**啼哭**，搅乱我弟兄吃

jiǔ?” jiǔ bǎo shuō guān rén xī nù
酒？”酒保说：“官人息怒。

tí kū de shì mài chàng de fù nǚ liǎ
啼哭的是卖唱的父女俩，

yīn méi zhèng dào qián cái tí kū lǔ dá
因没挣到钱才啼哭。”鲁达

shuō nǐ bǎ tā men jiào lái
说：“你把他们叫来。”

bù duō shí liǎng gè mài chàng de zǒu jìn lái yí gè shì shí bā jiǔ suì de
不多时，两个卖唱的走进来。一个是十八九岁的
nián qīng fù rén zài yí gè shì wǔ liù shí suì de lǎo tóu er èr rén zǒu shàng qián
年轻妇人，再一个是五六十岁的老头儿。二人走上前
shēn shēn shī le lǐ lǔ dá wèn nǐ men wèi shén me tí kū fù rén shuō
深深施了礼。鲁达问：“你们为什么啼哭？”妇人说：
“nú jiā jīn cuì lián dōng jīng rén shì tóng fù mǔ dào wèi zhōu tóu qīn lù shàng
“奴家金翠莲，东京人氏，同父母到渭州投亲，路上
bú xìng mǔ qīn bìng sǐ kè diàn fù nǚ èr rén zhǐ hǎo liú xià yǒu wèi zhèn guān
不幸，母亲病死客店，父女二人只好留下。有位镇关
xī zhèng dà guān rén yào mǎi nú jiā zuò qiè xiě xià sān qiān guàn de wén shū què
西郑大官人，要买奴家做妾，写下三千贯的文书，却
yì wén méi gěi jià dào tā jiā yòu bèi tā dà niáng zǐ gǎn le chū lái zhèng dà
一文没给。嫁到他家，又被他大娘子赶了出来。郑大
guān rén fǎn xiàng nú jiā zhuī huán sān qiān guàn qián nú jiā nǎ lǐ yǒu qián zhǐ luò de
官人反向奴家追还三千贯钱。奴家哪里有钱，只落得
zài cǐ mài chàng lǔ dá dà mà pēi ǎn zhǐ shuō shì nǎ ge zhèng dà guān rén
在此卖唱。”鲁达大骂：“呸！俺只说是哪个郑大官人，
què shì shā zhū de zhèng tú yě gǎn rú cǐ qī fu rén wǒ yí dìng yào shōu shì tā
却是杀猪的郑屠，也敢如此欺负人，我一定要收拾他！”
lǔ dá cóng huái lǐ mō chū wǔ liǎng yín zǐ gěi jīn lǎo shuō ná shàng dāng pán chán
鲁达从怀里摸出五两银子给金老，说：“拿上当**盘缠**，
nǐ men fù nǚ huí dōng jīng qù ba
你们父女回东京去吧。”

jīn lǎo fù nǚ huí dào kè diàn jié suàn le diàn qián gù le yí liàng xiǎo chē er
金老父女回到客店，结算了店钱，雇了一辆小车儿，
shōu shí le xíng lì cì rì lí qù
收拾了行李，次日离去。

lǔ dá pà zhèng tú zhuī gǎn jīn lǎo fù nǚ biàn bèn ròu diàn ér lái zhèng tú
鲁达怕郑屠追赶金老父女，便奔肉店而来。郑屠
de ròu diàn yǒu liǎng jiān mén miàn gù le shí duō gè huǒ jì zhèng tú zhèng kàn huǒ jì
的肉店有两间门面，雇了十多个伙计。郑屠正看伙计

mén mài ròu jiàn lǔ dá jìn lái mángzhāo hu tí xiá guān rén nǐ yào mǎi ròu
们卖肉，见鲁达进来，忙招呼：“提辖官人，你要买肉？”

lǔ dá shuō sā jiā fèng jīng lüè xiànggōng de mìng lìng mǎi shí jīn shòu ròu bù xǔ
鲁达说：“洒家奉经略相公的命令，买十斤瘦肉，不许

dài yì dīng diǎn féi de xì xì qiē chéng ròu xiàn zhèng tú yào ràng huǒ ji dòngshǒu
带一丁点肥的，细细切成肉馅。”郑屠要让伙计动手，

lǔ dá shuō bù xǔ tā men dòngshǒu xū nǐ zì jǐ lái zhèng tú dòngshǒu qiē
鲁达说：“不许他们动手，须你自己来！”郑屠动手切

le shí jīn shòu ròu duò chéng ròu xiàn yòng hé yè bāo le lǔ dá yòu shuō zài
了十斤瘦肉，剁成肉馅，用荷叶包了。鲁达又说：“再

qiē shí jīn féi ròu bú yào yì dīng diǎn shòu ròu yě yào qiē chéng xiàn
切十斤肥肉，不要一丁点瘦肉，也要切成馅。”

mǎi ròu de jiàn lǔ dá dāng mén zhàn zhe shuí gǎn guò lái kè diàn de xiǎo èr
买肉的见鲁达当门站着，谁敢过来？客店的小二，

xiǎng lái bào xìn yě zhàn de yuǎn yuǎn de zhèng tú zhěng zhěng máng le yí shàng wǔ
想来报信，也站得远远的。郑屠整整忙了一上午，

cái bǎ shòu féi èr shí jīn ròu qiē hǎo lǔ dá yòu shuō zài yào shí jīn cuì gǔ
才把瘦、肥二十斤肉切好。鲁达又说：“再要十斤脆骨，

shàng miàn bú dài yì dīng diǎn ròu yě yào qiē chéng xiàn zhèng tú rěn wú kě rěn
上面不带一丁点肉，也要切成馅。”郑屠忍无可忍，

shuō nǐ bú shì lái mǎi ròu de shì gù yì xì shuǎ wǒ de lǔ dá bǎ liǎng bāo
说：“你不是来买肉的，是故意戏耍我的！”鲁达把两包

ròu xiàn xiàng zhèng tú pī miàn diū qù shuō dào sā jiā jiù shì lái xì shuǎ nǐ de
肉馅向郑屠劈面丢去，说道：“洒家就是来戏耍你的！”

liǎng bāo ròu xiàn dǎ zài zhèng tú liǎn shàng qià sì xià le yì cháng ròu yǔ nòng
两包肉馅打在郑屠脸上，恰似下了一场肉雨，弄

de tā ròu tóu ròu nǎo de tā bù yóu dà nù zhuā guò yì bǎ tī gǔ jiān dāo tiào
得他肉头肉脑的。他不由大怒，抓过一把剔骨尖刀，跳

dào jiē shàng lǔ dá zǎo tuì dào le jiē xīn zhèng tú yòu shǒu chí dāo zuǒ shǒu pī
到街上。鲁达早退到了街心，郑屠右手持刀，左手劈

xiōng lái jiū lǔ dá lǔ dá yì bǎ zhuā zhù tā de shǒu wǎn xià miàn yì jiǎo zhèng
胸来揪鲁达。鲁达一把抓住他的手腕，下面一脚，正

zhòng tā de xiǎo fù zhèng tú wǎng hòu biàn dǎo lǔ dá qiǎng shàng yí bù tà zhù
中他的小腹，郑屠往后便倒。鲁达抢上一步，踏住

tā de xiōng pú mà dào sā jiā lì le wú shù jūn gōng yě bù wǎng zhèn guān
他的胸脯，骂道：“洒家立了无数军功，也不枉镇关

xī de chēng hào nǐ shì gè mài ròu de tú hù gǒu yì bān de jiàn rén yě gǎn
西的称号。你是个卖肉的屠户，狗一般的贱人，也敢

chēng zhèn guān xī shuō nǐ shì rú hé piàn le jīn cuì lián de shuō zhe zhào
称镇关西？说，你是如何骗了金翠莲的！”说着，照

tā bí liáng jiù shì yì quán zhǐ dǎ de xiān xuè bèng liú zhèng tú kāi shǐ hái zuǐ yìng
他鼻梁就是一拳，只打得**鲜血迸流**。郑屠开始还嘴硬，

hòu lái rěn shòu bú zhù yòu āi qiú ráo mìng lǔ dá biān mà
后来忍受不住，又哀求饶命。鲁达边骂

biān dǎ yǎn kàn zhèng tú zhǐ yǒu chū de qì méi yǒu
边打，眼看郑屠只有出的气没有

jìn de qì le lǔ dá xiǎng bù hǎo sā jiā
进的气了。鲁达想：不好，洒家

zhǐ bú guò yào jiào xùn tā yí dùn méi xiǎng
只不过要教训他一顿，没想

tā bù jīng dǎ zhēn sǐ le hái
他不经打，真死了还

yào chī guān si biàn shuō
要吃官司，便说：

nǐ xiū yào zhuāng sǐ huí
“你休要装死，回

tóu zài gēn nǐ suàn zhàng
头再跟你算账！”

lǔ dá huí dào zhù chù
鲁达回到住处，

shōu shí shōu shí yì
收拾收拾，一

liū yān de zǒu le
溜烟地走了。

èr lǔ zhì shēn náo wǔ tái shān 二、鲁智深闹五台山

lǔ dá yīn wèi dǎ sǐ le zhènguān xī guān fǔ dào chù zhuō ná tā tā zhǐ
鲁达因为打死了镇关西，官府到处捉拿他，他只
hǎo dào wǔ tái shān chū jiā dāng le hé shang fǎ míng jiào zhì shēn
好到五台山出家当了和尚，法名叫“智深”。

kě shì sì miào lǐ de guī ju tài duō hé shang bù néng hē jiǔ bù néng
可是，寺庙里的规矩太多，和尚不能喝酒，不能
chī ròu hái yào měi tiān niàn jīng lǔ zhì shēn gēn běn shòu bù liǎo
吃肉，还要每天念经，鲁智深根本受不了。

yǒu yì tiān lǔ zhì shēn zài miào lǐ shí zài mèn de huāng jiù chū le shān mén
有一天，鲁智深在庙里实在闷得慌，就出了山门，
lái dào bàn shān yāo de yí gè tíng zǐ lǐ tā xiǎng zhěng tiān qīng chá dàn fàn méi
来到半山腰的一个亭子里。他想：“整天清茶淡饭，没
yǒu jiǔ hē méi yǒu ròu chī zhēn méi yì sī jiù zài zhè shí tā kàn jiàn yí
有酒喝，没有肉吃，真没意思。”就在这时，他看见一
gè hàn zi tiāo zhe yí fù tǒng shàng shān lái yě dào tíng zǐ lǐ xiē jiǎo lǔ zhì shēn
个汉子挑着一副桶上山来，也到亭子里歇脚。鲁智深
wèn nǐ nà tǒng lǐ zhuāng de shén me hàn zi shuō jiǔ lǔ zhì shēn
问：“你那桶里装的什么？”汉子说：“酒。”鲁智深
wèn duō shǎo qián yí tǒng hàn zi shuō zhè jiǔ zhǐ mài gěi sì nèi de huǒ
问：“多少钱一桶？”汉子说：“这酒只卖给寺内的火
gōng jiào fū gàn zá huó de rén chī bù gǎn mài gěi hé shang lǔ zhì shēn nù
工、轿夫、干杂活的人吃，不敢卖给和尚。”鲁智深怒
wèn zhēn de bú mài hàn zi jiàn shì bù hǎo tiāo le tǒng jiù yào zǒu lǔ
问：“真的不卖？”汉子见势不好，挑了桶就要走。鲁

zhì shēn gǎn shàng dāng lǐ yì jiǎo nà hàn zi shuāngshǒu wǔ zhe hòu dāngténg de bàn tiān
智深赶上，裆里一脚，那汉子双手捂着后裆疼得半天

qǐ bù lái lǔ zhì shēn bǎ jiǔ tí dào tíng zǐ lǐ dǎ kāi tǒng gài yǎo lěng jiǔ
起不来。鲁智深把酒提到亭子里，打开桶盖，舀冷酒

jiù chī bù duō shí jiǔ jiù bèi tā chī wán yí dà tǒng tā duì nà hàn zi shuō
就吃。不多时，酒就被他吃完一大桶，他对那汉子说：

míng rì dào sì lǐ ná jiǔ qián
“明日到寺里拿酒钱。”

lǔ zhì shēn yì yáo yí huàng de xiàng sì lǐ zǒu qù yí huìr jiǔ jìn shàng
鲁智深一摇一晃地向寺里走去，一会儿酒劲上

lái tā bǎ sēng yī tuō le chán zài yāo jiān lù chū yì shēn huā xiù liǎng gè
来，他把僧衣脱了，缠在腰间，露出一身花绣。两个

shǒu mén de hé shang jiàn le xiàng tā rǎng dào nǐ shì chū jiā rén zěn me néng hē
守门的和尚见了，向他嚷道：“你是出家人，怎么能喝

jiǔ fán shì pò jiè hē jiǔ de yí lǜ dǎ sì shí bǎn zi gǎn chū sì yuàn
酒？凡是破戒喝酒的，一律打四十板子，赶出寺院！”

lǔ zhì shēn yì tīng dèng dà yǎn jīng mà dào nǐ men gǎn dǎ wǒ wǒ jiù
鲁智深一听，瞪大眼睛骂道：“你们敢打我，我就

hé nǐ men dǎ liǎng gè hé shang yào zhuā lǔ zhì shēn lǔ zhì shēn zhāng kāi wǔ
和你们打！”两个和尚要抓鲁智深，鲁智深张开五

zhǐ yì bā zhang bǎ yí gè hé shang dǎ dǎo zài dì lìng yí gè hé shang jiàn shì
指，一巴掌把一个和尚打倒在地。另一个和尚**见势**

bù hǎo gǎn máng fēi pǎo zhe qù bào gào sì jiān sì jiān xiāngdāng yú sì miào lǐ de
不好，赶忙飞跑着去报告寺监。寺监相当于寺庙里的

guǎn jiā sì jiān lǐng zhe èr sān shí rén gè chí mù bàng dǎ guò lái lǔ zhì shēn dà
管家，寺监领着二三十人各持木棒打过来，鲁智深大

hǒu yì shēng qià sì xiǎng gè pī lì bǎ zhòng rén xià de tuì rù diàn zhōng guān mén
吼一声，恰似响个霹雳，把众人吓得退入殿中，关门

shàng shuān lǔ zhì shēn qiǎng shàng tái jiē yì quán yì jiǎo bǎ mén dǎ pò duó
上闩。鲁智深抢上台阶，一拳一脚，把门打破，夺

guò yì tiáo bàng bǎ zhòng rén dǎ de wú lù kě táo sì jiān gǎn máng qù bào gào zhǎng
过一条棒，把众人打得无路可逃。寺监赶忙去报告长

lǎo
老。

zhǎng lǎo shì gè hěn cí xiáng de lǎo tóu er tā dé dào xiāo xī jí máng chū
长老是个很慈祥的老头儿，他得到消息，急忙出

lái hè dào zhì shēn bù dé wú lǐ lǚ zhì shēn rèn chū shì zhǎng lǎo jiǔ
来喝道：“智深，不得无礼！”鲁智深认出是长老，酒

yě xǐng le zhè cái lái xíng lǐ zhī hòu lǚ zhì shēn bèi zhǎng lǎo xùn le yí dùn
也醒了，这才来行礼。之后，鲁智深被长老训了一顿。

zhǎng lǎo hái zài sān gào su tā bù kě zài fàn lǚ zhì shēn lián shēng shuō dì zǐ
长老还再三告诉他不可再犯，鲁智深连声说：“弟子

bù gǎn le
不敢了！”

zhuǎn yǎn dào le dì èr nián chūnnuǎn huā kāi de shí hou lǚ zhì shēn hěn xiǎng dào
转眼到了第二年春暖花开的时候，鲁智深很想到

wài miàn zǒu yí zǒu sǎn sǎn xīn yì tiān tā chū le sì miào wú yì jiān lái dào
外面走一走，散散心。一天，他出了寺庙，无意间来到

shān xià de xiǎo zhèn zhè lǐ fēi cháng rè nao rén lái rén wǎng yǒu jiǔ diàn yǒu
山下的小镇，这里非常热闹，人来人往，有酒店，有

fàn guǎn hái yǒu yí gè tiě jiàng pù lǚ zhì shēn kě gāo xìng le tā xiān lái dào
饭馆，还有一个铁匠铺，鲁智深可高兴了。他先来到

tiě jiàng pù wèn dào nǐ men zhè lǐ yǒu hǎo tiě ma lǐ miàn de tiě jiàng shuō
铁匠铺，问道：“你们这里有好铁吗？”里面的铁匠说：

yǒu bù zhī dào shī fu yào dǎ xiē shén me lǚ zhì shēn shuō wǒ yào dǎ yì
“有。不知道师父要打些什么？”鲁智深说：“我要打一

tiáo chán zhàng yí bǎ jiè dāo tiě jiàng wèn shī fu yào dǎ duō zhòng de chán zhàng
条禅杖，一把戒刀。”铁匠问：“师父要打多重的禅杖？”

lǚ zhì shēn shuō gěi wǒ dǎ yí tiáo yí bǎi duō jīn de chán zhàng ba tài qīng le bù
鲁智深说：“给我打一条一百多斤的禅杖吧，太轻了不

hǎo yòng tiě jiàng yì tīng xià de zhí tǔ shé tou dāng nián guāng gōng de dà dāo yě
好用。”铁匠一听吓得直吐舌头：“当年关公的大刀也

cái bā shí yī jīn yī wǒ kàn jiù dǎ tiáo liù shí èr jīn de chán zhàng ba zhè yǐ jīng
才八十一斤。依我看，就打条六十二斤的禅杖吧，这已经

hěn shǎo jiàn le shī fu zhēn shì shén lì a lǔ zhì shēnshuō hǎo ba nǐ
很少见了。师父真是神力啊！”鲁智深说：“好吧，你
yí dìng yào hǎo hǎo dǎ wǒ huì duō fù gěi nǐ yín zi guò jǐ tiān wǒ zài lái qǔ
一定要好好儿打，我会多付给你银子。过几天我再来取。”

lǔ zhì shēn yòu lái dào yí gè jiǔ diàn yí jìn mén jiù rāng rang diàn jiā
鲁智深又来到一个酒店，一进门就嚷嚷：“店家，
guò wǎng sēng rén mǎi bēi jiǔ chī diàn jiā yí zài wèn lǔ zhì shēn jué bù chéng rèn
过往僧人买杯酒吃。”店家一再问，鲁智深决不承认

shì wǔ tái shān de hé shang diàn jiā gěi
是五台山的和尚。店家给

tā dǎ jiǔ tā yòu yào ròu
他打酒，他又要肉。

diàn jiā shuō ròu mài wán le
店家说：“肉卖完了。”

lǔ zhì shēn wén de ròu xiāng xún
鲁智深闻得肉香，寻

dào hòu miàn chú fáng xiān kāi
到后面厨房，掀开

guō gài yí kàn lǐ miàn dùn
锅盖一看，里面炖

zhe yí tiáo gǒu tā biàn qǔ
着一条狗。他便取

chū yín zi mǎi lái gǒu
出银子，买来狗

ròu diàn jiā dǎo xiē
肉，店家捣些

suàn ní gěi tā zhàn
蒜泥，给他蘸

gǒu ròu chī lǔ zhì
狗肉吃。鲁智

shēn sī zhe gǒu ròu
深撕着狗肉，

chī wán yì tǒng jiǔ bǎ shèng xià de yì tiáo gǒu tuǐ chuāi zài huái lǐ shuō shèng de
吃完一桶酒，把剩下的一条狗腿揣在怀里，说：“剩的

yín zi bú yòng zhǎo míng tiān wǒ hái lái chī diàn jiā jiàn tā wǎng wǔ tái shān shàng
银子不用找，明天我还来吃。”店家见他往五台山上

zǒu qù jiào kǔ bù dié
走去，**叫苦不迭**。

lǚ zhì shēn zǒu dào bàn shān tíng jiǔ jìn shàng lái yì bǎng zi kào qù huā
鲁智深走到半山亭，酒劲上来，一膀子靠去，哗

lā tíng zǐ tā le bàn biān bǎ mén de rén lián máng guān le shān mén dǐng de jiē
啦，亭子塌了半边。把门的人连忙关了山门，顶得结

jiē shí shí lǚ zhì shēn lái dào shān mén qiāo mén méi rén yīng shēng tā niǔ tóu kàn
结实实。鲁智深来到山门，敲门没人应声。他扭头看

dào liǎng biān zhàn zhe de sì dà jīn gāng mà dào nǐ men bù bāng sǎ jiā qiāo mén
到两边站着的四大金刚，骂道：“你们不帮洒家敲门，

què lái xiào sǎ jiā tā bān xià yì gēn zhà lán bǎ jīn gāng dǎ dǎo yòu dà
却来笑洒家。”他扳下一根栅栏，把金刚打倒，又大

jiào zài bù kāi mén sǎ jiā jiāng zhè sì yì bǎ huǒ shāo le mén zǐ zhǐ hǎo
叫：“再不开门，洒家将这寺一把火烧了。”门子只好

qiāo qiāo chōu chū mén shuān lǚ zhì shēn yì tuī mén bù fáng mén hū rán kāi le yì
悄悄抽出门闩。鲁智深一推门，不防门忽然开了，一

jiāo diē jìn lái tā jìn le chán táng zhòng hé shàng dōu zài dǎ zuò dī zhe tóu bù
趺跌进来。他进了禅堂，众和尚都在打坐，低着头不

lǐ tā tā wǎng chán chuáng shàng yí zuò wèi zhōng de jiǔ shí hū rán fān shàng lái
理他。他往禅床上一坐，胃中的酒食忽然翻上来，

tā wā la la tù le yí dì xūn de zhòng sēng dōu yǎn shàng bí zǐ sì jiān jiàn shì
他哇啦啦吐了一地，熏得众僧都掩上鼻子。寺监见事

bù hǎo jiào lái yī èr bǎi rén chí zhe gùn bàng dǎ rù chán táng lǚ zhì shēn
不好，叫来一二百人，持着棍棒，打入禅堂。鲁智深

zhèng dǎ de qǐ jìn zhǎng lǎo zǒu lái hè dào zhì shēn xiū dé wú lǐ zhòng sēng
正打得起劲，长老走来，喝道：“智深休得无礼！众僧

yě bù xǔ dòng shǒu dà jiā yí kàn yuán lái shì zhǎng lǎo zhè cái tíng le shǒu
也不许动手！”大家一看，原来是长老，这才停了手。

dì èr tiān zhǎng lǎo zhǎo lái lǚ zhì shēn duì tā shuō nǐ duō cì wéi fǎn
第二天，长老找来鲁智深，对他说：“你多次违反
sì guī wǒ yě bù néng liú nǐ le wǒ xiě fēng xìn jiè shào nǐ qù tóu gè dì
寺规，我也不能留你了。我写封信，介绍你去投个地
fang ān shēn lǚ zhì shēn wèn shī fu jiào dì zǐ dào nǎ lǐ qù zhǎng lǎo
方安身。”鲁智深问：“师父叫弟子到哪里去？”长老
shuō dōng jīng yǒu gè dà xiàng guó sì wǒ de shī dì zài nà lǐ guǎn shì wǒ jiè
说：“东京有个大相国寺，我的师弟在那里管事，我介
shào nǐ qù nà lǐ ba shuō zhe jiào rén qǔ lái yī shuāng xīn xié shí liǎng bái
绍你去那里吧。”说着，叫人取来一双新鞋、十两白
yín sòng gěi lǚ zhì shēn lǚ zhì shēn xiàng shàn liáng de zhǎng lǎo bài le jǐ bài shōu
银，送给鲁智深。鲁智深向善良的长老拜了几拜，收
shí hǎo xíng li xiàng hé shàng men gào bié dà bù xià shān qù le
拾好行李，向和尚们告别，大步下山去了。

tā lái dào shān xià de tiě jiàng pù qǔ le chán zhàng hé jiè dāo bèn dōng jīng
他来到山下的铁匠铺，取了禅杖和戒刀，奔东京
ér qù
而去。

好句积累卡

比喻句

鲁智深大吼一声，恰似响个霹雳，把众人吓得退入殿中，关门上锁。

sān lǔ dá yè nào táo huā cūn 三、鲁达夜闹桃花村

lǔ zhì shēn lí kāi wǔ tái shān biàn wǎng dōng jīng gǎn qù yì tiān lǔ zhì
鲁智深离开五台山，便往东京赶去。一天，鲁智

shēn lù guò táo huā cūn jiàn tiān sè yǐ wǎn biàn jué dìng zài zhè lǐ zhù xià
深路过桃花村，见天色已晚，便决定在这里住下。

tā jiè sù zài yí hù xìng liú de rén jiā zhǔ rén shì gè lǎo tóu er rén chēng
他借宿在一户姓刘的人家，主人是个老头儿，人称

liú tài gōng liú tài gōng duì lǔ zhì shēn hěn kè qì lǔ zhì shēn yào jiǔ yào ròu
刘太公。刘太公对鲁智深很客气，鲁智深要酒要肉，

tā jiù jiào jiā rén duān shàng lái ràng tā chī de jiǔ zú fàn bǎo
他就叫家人端上来，让他吃得**酒足饭饱**。

lǔ zhì shēn chī wán fàn liú tài gōng duì tā shuō shī fu wǎn shàng jiù zài xiāng
鲁智深吃完饭，刘太公对他说：“师父晚上就在厢

fáng xiū xi yè lǐ tīng dào wài miàn chǎo nào qiān wàn bú yào chū lái lǔ zhì shēn
房休息，夜里听到外面吵闹，千万不要出来。”鲁智深

jué de qí guài jiù wèn zhuāng lǐ yǒu shén me shì tài gōng shuō jīn yè lǎo
觉得奇怪，就问：“庄里有什么事？”太公说：“今夜老

hàn jià nǚ ér lǔ zhì shēn dà xiào shuō nán hūn nǚ jià rén zhī cháng qíng
汉嫁女儿。”鲁智深大笑，说：“男婚女嫁，人之常情，

yǒu shén me bú lè de tài gōng shuō zhè mén qīn shì lǎo hàn bú yuàn yì yuán
有什么不乐的？”太公说：“这门亲事老汉不愿意。”原

lái shì táo huā shān shàng de qiáng dào èr dài wáng rén chēng xiǎo bà wáng zhōu tōng
来是桃花山上的强盗二大王，人称“小霸王”周通，

yìng yào qǔ qīn lǔ zhì shēn shuō sǎ jiā zài wǔ tái shān gēn shī fu zhì zhēnzhǎng lǎo
硬要娶亲。鲁智深说：“洒家在五台山跟师父智真长老

SHUIHUAHUAN ZHUYINBAN

水浒传

注音版

xué huì shuō yīn yuán jīn yè nǐ kě jiāng nǚ ér cáng le wǒ dào nǐ nǚ ér fángzhōng
学会说姻缘，今夜你可将女儿藏了，我到你女儿房中，

ràng nà táo huā shānshàng de èr dài wáng huí xīn zhuǎn yì bù qǔ nǐ nǚ ér
让那桃花山上的二大王**回心转意**，不娶你女儿。”

qí shí lǔ zhì shēn nǎ huì shuō shén me yīn yuán tā
其实，鲁智深哪会说什么姻缘，他

zhǔn bèi hǎo hāor jiào xùn jiào xùn zhè ge èr dài wáng zhōu tōng
准备好好好儿教训教训这个二大王周通。

tā jìn rù dòng fáng fàng hǎo chán zhàng hé jiè
他进入洞房，放好禅杖和戒

dāo biàn chuī le dēng tuō le yī fu
刀，便吹了灯，脱了衣服，

zuò jìn zhàng zi lǐ děng zhōu tōng
坐进帐子里等周通。

yuē mò chū gēng shí fēn zhǐ tīng shānshàng luó gǔ qí míng sì wǔ shí gè huǒ
约莫初更时分，只听山上锣鼓齐鸣，四五十个火

bǎ zhào yào zhe yí duì rén mǎ zhí bèn zhuāng qián tài gōng máng mìng rén dǎ kāi zhuāng
把照耀着一队人马，直奔庄前。太公忙命人打开庄

mén qián lái yíng jiē nà èr dài wáng zhōu tōng yǐ chī de yǒu qī bā fēn zuì le
门，前来迎接。那二大王周通已吃得有七八分醉了。

zhōu tōng jìn le dòng fáng jiàn lǐ miàn hēi dòng dòng de shuō wǒ nà zhàng rén tài
周通进了洞房，见里面黑洞洞的，说：“我那丈人太

kōu ménr dēng yě bù shě de diǎn míng rì wǒ sòng yì tǒng hǎo yóu lái lǚ zhì
抠门儿，灯也不舍得点，明日我送一桶好油来。”鲁智

shēn rěn zhù xiào bù zī yì shēng zhōu tōng diē diē zhuàng zhuàng lái dào chuáng biān xiān
深忍住笑，不吱一声。周通**跌跌撞撞**来到床边，掀

kāi jīn zhàng yì bǎ mō dào lǚ zhì shēn máo róng róng de dù pí lǚ zhì shēn yì bǎ
开金帐，一把摸到鲁智深毛茸茸的肚皮。鲁智深一把

lián tóu jīn dài tóu fa tǒng tǒng jiū zhù mà yì shēng zhí niáng zéi yòu shǒu jiù
连头巾带头发统统揪住，骂一声：“直娘贼！”右手就

shì yì quán zhōu tōng jīng jiào gàn shén me dǎ lǎo gōng lǚ zhì shēn hè dào
是一拳。周通惊叫：“干什么打老公？”鲁智深喝道：

“jiāo nǐ rèn de lǎo po tā jiāng zhōu tōng àn zài chuáng biān quán dǎ jiǎo tī dǎ
“教你认得老婆！”他将周通按在床边，拳打脚踢，打

de zhōu tōng zhí jiào jiù mìng
得周通直叫救命。

liú tài gōng kāi shǐ hái yǐ wéi lǚ zhì shēn zài quàn shuō zhōu tōng nǎ zhī què tīng
刘太公开始还以为鲁智深在劝说周通，哪知却听

dào zhōu tōng jiào jiù mìng máng diǎn le dēng zhú hé zhòng rén yì qǐ chōng jìn xīn fáng
到周通叫救命，忙点了灯烛，和众人一起冲进新房。

zhòng rén yí kàn yí gè pàng dà hé shàng guāng zhe bǎng zi zhèng qí zài zhōu tōng
众人一看，一个胖大和尚，光着膀子，正骑在周通

shēn shàng lūn quán zhí dǎ zhòng qiáng dào kàn jiàn zhōu tōng bèi dǎ máng tí le qiāng
身上抡拳直打。众强盗看见周通被打，忙提了枪、

bàng jiù rén
棒救人。